

O projektu

Informační letáček o Arnoštu Lustigovi je součástí mé bakalářské práce s názvem "Komparace vybraných děl Arnošta Lustiga - analýza nacismu, židovské hrdinky, způsob vyprávění". Studium Lustigova života, především během druhé světové války, mě přivedlo k nápadu sepsat a vydat leták. Ráda bych tímto čtenáři umožnila nahlédnout do života osobnosti světového významu, která si i přes veškerá úskalí dokázala zachovat pozitivní mysl a dobrou náladu.

Natalie

Podpora projektu

Projekt podpořila Městská knihovna Semily, p. o. Tímto bych chtěla poděkovat za podporu a cenné rady při tvorbě letáku.

Vydala Natálie Jana Holcová v roce 2023

Text: Natálie Jana Holcová
Fotografie: Pixabay.com | Archiv židovského muzea v Praze | Natálie Jana Holcová
Kresba: Mgr. Lucie Melichová
Grafika: Natálie Jana Holcová
Tisk: Tiskárna Glos Semily, s. r. o.

K životu Arnošta Lustiga neodmyslitelně patří literární tvorba. Prostřednictvím svého vyprávění se mohl vypovídat z hrůzných zážitků, kterými si během války musel projít. A tak poté, co se vrátil z Osvětimi, začal o všem vyprávět. Všiml si, že mu lidé nevěří. To ho trápilo. Přišel však na to, že když o tom napíše, lidé mu věří. A to byl důvod, proč začal psát a otevřeně tak sdělovat hrůzy, které zažil.

Ač se to tak na první pohled může zdát, Lustigova díla nejsou přímou zprávou jeho života. Nejsou ani faktograficky zaměřena, jak tomu bývalo u většiny poválečných děl. Není však pochyb, že vychází z vlastních

zkušeností. Přesto jsou postavy někdy vymyšlené nebo jsou jejich příběhy tvořeny z vyprávění, které Lustig zaslechl.

Obecně se v dílech zaměřuje na postavy, na nichž se snaží vykreslit chování jedince v mezích situacích. Postavy jsou často děti, ženy a starci, lidé povahou nehrdinští, obyčejní. Bývají ale vystaveni neobyčejným situacím, kdy se rozhoduje o životě a smrti. Stojí tvář v tvář nelidskému chování a ponižování, totalitní režim se je snaží dohnat k myšlenkám o vlastní bezcennosti. Lustig sám ve své *Zpovědi* (2009) říká: „Chtěli, abychom si uvědomili, že jsme méněcenní. Abychom jim na cestě do plynu poděkovali,

Hlavní brána tábora Auschwitz - Birkenau

Terezín: vnitřek dvora Usteckých kasáren - centrální sklad

že nás té bezcennosti zbaví. Chtěli, abychom svůj život pokládali za stejně bezcenný, za jaký jej pokládali oni.“

Zároveň se postavy snaží vzhopit, najít v sobě ještě kousek sebe sama a vzepřít se osudu. V Lustigových dílech je tedy podstatná psychologie postav, jejich vnitřní hrdinství a morální svět.

Na literární scénu vstupuje Lustig v roce 1958 povídkovými sbírkami *Noc a naděje* a *Démanty noci*. Oba povídkové soubory vypráví o mladých jedincích, kteří si i v nelidských životních podmínkách dokázali zachovat lidskou důstojnost. První rozsáhlejší díla s názvem *Můj známý Vilí Feld* (1961) a *Dita Savová* (1962) se naopak zaměřují na poválečnou deziluzi hlavních postav a pocitu bezcennosti a zbytečnosti, které vyústí v tragický konec. V roce 1964

vyšla novela *Modlitba pro Kateřinu Horovitzovou*, která sklídila velký úspěch. Oproti předchozím novelám je postava Kateřiny Hrdinka, která se vzepře osudu pro záchranu sebe i ostatních, i když je předem jasné, že za její hrdinský čin zaplatí cenou nejvyšší.

Židovský hřbitov v Turnově

V prvním románu *Miláček* (1968) Lustig zúročil své zkušenosti nabyté v Izraeli. Jako novinář Dany Polnauer sleduje milostný příběh muže a ženy na pozadí izraelsko-arabské války. O osudech tří židovských žen pojednává existenciálně laděná trilogie *Colette: Dívka z Antverp* (1992), *Tanga: Dívka z Hamburku* (1992) a *Lea: Dívka z Leeuwardenu* (2000).

Za svůj život napsal Lustig velké množství knih. Psal a vydával až do posledních chvil. Lidé, jež ho znali osobně, na něj vzpomínají jako na neustále milého a veselého člověka, který i přes všechny nejtěžší životní zkoušky neztratil svůj specifický smysl pro humor a hlavně chuť do života.

Osvobozené děti z Osvětimi

„Život není to, co chceme, ale to, co máme a využijeme.“

Arnošt Lustig

HOLOCAUST

Příběh

Arnošta Lustiga

